

Voorzitter

bestaande", zei hij eens. Daarom ook zijn aandacht voor de ontwikkelingen in de marge. Daar ontstaan vernieuwingen. Met de glitter en de glans van de gevestigde, vaak gesponsorde kunst had hij daarom weinig op. Jan was onafhankelijk in al zijn functies, ook als kamerlid. Hij was kritisch, ook tegenover zichzelf en zijn eigen standpunten. Het verzet was er altijd, niet als herinnering maar als levenshouding. Maar Jan was ook een innemend man, die mensen aan zich wist te binden. Hoe hartelijk was de feestelijke bijeenkomst bij de Boekmanstichting ter gelegenheid van zijn 75ste verjaardag.

In de Kamer herinneren wij hem als een optimistische realist, een man zonder poespas. Ik zie hem zitten op dinsdagochtend in de koffiekamer achter de koffie en de appeltaart. Woordvoerder voor cultuur, die zich dus ook bezighield met hoger onderwijs. Maar hij sprak ook met gezag over de cultuurhistorische achtergronden van het voetbalvandalisme; nog altijd het lezen waard. Geïnspireerd door Boekman waren voor hem cultuur en politiek, kunst en samenleving nauw verbonden. Geen cultuurpolitiek zonder cultuurspreiding, geen cultuurspreiding zonder sociale politiek, geen sociale politiek zonder overheidsinterventie, geen overheidsinterventie zonder democratie. Dat was de rode draad in zijn werk, ook hier. Ook daarom geen bewonderaar van de commercialisering en de marktgerichte cultuurproductie.

Tegelijkertijd was hij ervan overtuigd dat het om mensen gaat ook bij de verwezenlijking van noodzakelijke vernieuwingen. "Het gaat om mensen die voldoende karakter hebben om zich in deze wereld te handhaven; die iets willen zeggen en dat ook doen. Op een manier van: ze kunnen allemaal doodvallen. Karakter wint het altijd van talent." Zo zullen de leden en de medewerkers van de Kamer zich hem blijven herinneren: een man met vele talenten maar bovenal een man met karakter. Namens hen allen wens ik u de kracht dit verlies te dragen.

Ik verzoek de Kamer een ogenblik stilte in acht te nemen.

(De aanwezigen nemen staande enige ogenblikken stilte in acht.)

De vergadering wordt korte tijd geschorst.

De **voorzitter**: Ik deel aan de Kamer mee, dat alle commissievergaderingen een kwartier later dan aangekondigd beginnen.

De ingekomen stukken staan op een lijst, die in de zaal ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Aangezien voor het verdrag dat ter stilzwijgende goedkeuring is voorgelegd en gedrukt onder nummer 24443 de termijn is verstreken, stel ik vast, dat wat deze Kamer betreft aan de uitdrukkelijke goedkeuring van dit verdrag geen behoefte bestaat.

Op verzoek van de fractie van het AOV benoem ik tot lid van de vaste commissie voor Binnenlandse Zaken en de Hoge Colleges van Staat de heer Batenburg in plaats van plv. lid en tot lid van de vaste commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Sport eveneens de heer Batenburg.

Aan de orde is de **stemming over een motie**, ingediend bij de behandeling van de **Wet afschaffing malus en bevordering reïntegratie (24221)**, te weten:
- de motie-Van de Zandschulp c.s. met verzoek tot reparatiewetgeving ter zake van onbedoeld nadelige gevolgen na hernieuwde uitval (24221, nr. 1d).

(Zie vergadering van 31 oktober 1995.)

De **voorzitter**: Ik geef het woord aan de heer Van de Zandschulp.

□

De heer **Van de Zandschulp** (PvdA): Voorzitter! Vorige week heb ik met enige leden van deze Kamer in een motie aan het kabinet gevraagd om reparatie voor te bereiden met betrekking artikel 43a van de WAO. Vandaag bereikte ons een brief van de staatssecretaris waaruit ik een zin voorlees: "Na nadere analyse ben ik bereid deze reparatiewetgeving voor

te bereiden." Ik ben de staatssecretaris hiervoor erkentelijk. Nu mijn motie overbodig is geworden, trek ik haar bij dezen in.

De **voorzitter**: Aangezien de motie-Van de Zandschulp c.s. (24221, nr. 1d) is ingetrokken, maakt zij geen onderwerp van behandeling meer uit.

Aan de orde is de behandeling van:
- **het wetsvoorstel Wijziging van artikel 240b van het Wetboek van Strafrecht (23682).**

De beraadslaging wordt geopend.

□

Mevrouw **Michiels van Kessenich-Hoogendam** (CDA): Mijnheer de voorzitter! In 1985 is in het Wetboek van Strafrecht artikel 240b opgenomen. Het artikel bevat een aparte strafbaarstelling van wat gewoonlijk "kinderpornografie" wordt genoemd. Het gaat daarbij om bepaalde handelingen, zoals vervaardigen en invoeren, met betrekking tot een afbeelding van een seksuele gedraging, waarbij iemand betrokken is die kennelijk de leeftijd van zestien jaar nog niet heeft bereikt.

In de loop van de tien jaren dat men ervaring heeft opgedaan met deze strafbepaling, bleek geleidelijk dat deze strafbaarstelling niet in alle opzichten het beoogde effect had. Daarnaast bleek uit onderzoeken aan het begin van de jaren negentig dat kinderporno een veel omvangrijker en ernstiger verschijnsel was, dan men halverwege de jaren tachtig had gedacht. Het bericht dat vanmorgen in de Volkskrant stond, bevestigt dat nog eens. Grote hoeveelheden porno, waaronder kinderporno, zijn namelijk aangetroffen.

Het voor ons liggende wetsvoorstel beoogt artikel 240b van het Wetboek van Strafrecht in drie opzichten aan te scherpen. Allereerst wordt het wettelijk strafmaximum verhoogd van drie maanden gevangenisstraf tot vier jaar gevangenisstraf en van een geldboete van de derde categorie tot een boete van de vijfde categorie. Deze verhogingen brengen mee dat een aantal belangrijke dwangmiddelen mogelijk worden: voorlopige hechtenis, huiszoeking en strafrechtelijk financieel onderzoek.